

ÉLELTÜNK

XLIII. évf. 5. szám (43. Jg. Nr. 5)

Az európai magyar katolikusok lapja

2011. május

A CSALÁD: A MUNKA ÉS AZ ÜNNEP

XVI. Benedek pápa levele a családokhoz

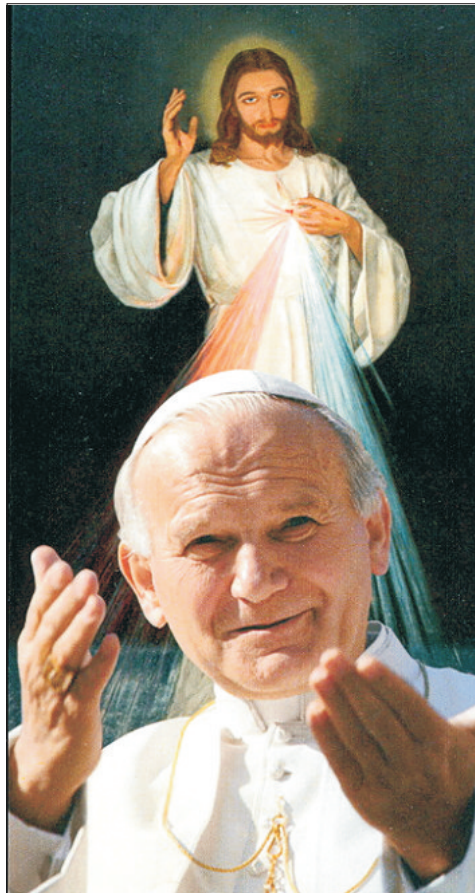
Alig egy év múlva, 2012 májusának végén kerül sor a Családok VII. Világtalálkozójára, amelynek témáját XVI. Benedek pápa „A család: a munka és az ünnep” címmel jelölte meg, még az előző, mexikói találkozón. A pápai levél gondolatainak átgondolásának külön aktualitást ad, hogy Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az idei esztendő a Család évének nyilvánította.

A munka és az ünnep szorosan kapcsolódnak a családok életéhez: befolyásolják a döntéseket, a házastársak, a szülők és a gyermekek közti köteléket, továbbá a család a társadalommal és az Egyházzal való kapcsolatát. A Teremtés könyvének szavait idézve a Szentatya levélben magyarázza, hogy a munka és az ünnepnapok Isten adományai és áldása a család számára a teljes emberi élet megélésének érdekében. A személy teljes fejlődése több szinten valósul meg, így individuális, családi és közösségi, tevékenységi szinten, amely egyaránt érvényes a reményre és a végtelen Jő felé való nyitottságra is.

A mai világban a munka a piaci verseny és maximális profit jegyében zajlik, az ünnep pedig a szórakozás és a fogyasztás lehetőségét jelenti. Ez azonban negatív hatást gyakorol a családokra és a közösségekre, mivel egy individualista életstílus kialakulásával fenyeget. Szükséges tehát, hogy a család érdekeit szem előtt tartva újraértékeljük a munka által követelt szükségleteket és időt, továbbá az ünnep jelentőségét: különös tekintettel a vasárnapra mint az Úr, az ember, a család, a közösség, a szolidaritás napjának jelentőségére – írja levélben a Szentatya.

A családok világtalálkozója egyedülálló lehetőséget ad a munka és az ünnep jelentőségének értelmezésére egy összehangolt, az életre nyitott, a társadalomba és az Egyházba beilleszkedett családkép tükrében, amely különös figyelmet fordít a világgal való kapcsolatokra. A Szentatya arra buzdítja a családokat és mindenkit, hogy folyamatosan készüljenek a milánói világtalálkozóra egyházi és kulturális szinten egyaránt. 2011-ben, II. János Pál pápa Familiaris consortio kezdetű apostoli buzdításának harmincadik évfordulóján, plébániai, egyházmegyei, országos programok keretében is valósuljon meg egy olyan felkészülési folyamat, amely a keresztény családokat és az egyházi közösséget a milánói találkozóra vezeti.

XVI. Benedek pápa a Családok VII. Világtalálkozójára írt levélének végén köszönetet mond a Milánói Főegyházmegye az előkészületi és szervezői munkák lebonyolításáért. A Názáreti Család közbenjárását kérve apostoli áldását küldi a találkozó előkészületeiben részt vevő családoknak, és annak a reménynek ad hangot, hogy a világtalálkozó nagyban gazdagítja majd a helyi egyházak életét, rávilágítva a családok fontos szerepére az emberi és keresztény értékek megismerésében és átadásában. □

Az Irgalmas Isten követe
Boldog II. János Pál

BOLDGOK AZ IRGALMASOK

Húsvét második vasárnapján, május 1-jén avatták boldoggá Rómában II. János Pál pápát – hat évvel halála után. Hogy szent életű ember volt, azt már életében tudhattuk róla, így tisztelték őt sokan, akik már temetése napján sürgették boldoggáavatását. II. János Pál kétségkívül a XX. század legnagyobb hatású egyházfője volt.

Boldoggáavatására az Isteni Irgalmasság vasárnapján került sor. Azon az ünnepen, amelyet ő vezetett be a Római Egyház liturgiájába, amikor 2000. április 30-án, ugyancsak húsvét 2. vasárnapján szentté avatta Boldog Fausztina nővért, Isten Irgalmasságának világszerte ismert apostolát.

II. János Pál, aki pápaként is az irgalmas Isten képét állította a világ elé, halálával is megerősítette ezt: 2005-ben, éppen az Isteni Irgalmasság ünnepén adta vissza lelkét Teremtőjének.

*

„Jézus megmutatta övének kezét és oldalát, vagyis a szenvedés sebeit, mindenekelőtt azonban szívének sebhelyét, azt a forrást, ahonnan az irgalom nagy forrása fakad és az emberiségre árad. Ebből a szívből Fausztina nővér két fénysugarat lát, amelyek megvilágítják az egész világot” – mondta Fausztina nővér szenttéavatásakor II. János Pál pápa.

„A vér felidéri a keresztáldozatot és az Eucharisztia ajándékát, a víz a keresztiségre és a Szentlélek adományaira emlékeztet. Nem új üzenet ez, de annak lehet tartani, mert abban segít bennünket, hogy mélyebben átéljük húsvét Evangéliumát, és hogy korunk emberiségének mint fénysugarat ajánljuk. Az isteni irgalom fénye, melyet az Úr Fausztina nővéren keresztül akar ismét átadni a világnak, megvilágítja a harmadik évezred útját.”

(Folytatás a 4. oldalon)

AZ ÖSSZEFOGÁS HOZHAT EREDMÉNYT

Bíró László püspök a családok helyzetéről

Össztársadalmi összefogás jeleit láthatjuk a család helyzetének javításáért folyó törekvésekben. Figyelemfelkeltő programok, a tudományos, politikai és civil élet rendezvényei mutatják, a társadalom felismerte az összefogás szükségességét és értékét. Az Egyház ebben a folyamatban elsősorban a család identitástudatának megerősítését látja feladatának – mondta Bíró László családreferens püspök a Magyar Kurírral folytatott beszélgetésben.

– A Katolikus Egyház szervezte „Az állam és az Egyház felelőssége a jövő nemzedékért” című nemzetközi konferencia egy azon rendezvények között, melyek a család témában szerveződtek az utóbbi időszakban.

– Igen, annak vagyunk tanúi, hogy a tudomány, a politika, a civil szervezetek és az egyházak intenzíven foglalkoznak a család kérdésével. Ezen különböző síkok elsődleges üzenete, hogy összefogásra van szükség a család érdekében. Csak ez által tudunk kiemelkedni abból a helyzetből, amiben vagyunk. Összehangolt cselekvéssel tudunk előrelépni.

– A kormány családpolitikáját látva úgy tűnik, egymásra talált az egyházak szándéka és az állami akarat. Mit tart elsődlegesnek a családok kérdésében az Egyház?

– A március végi konferencia beszámoló érzékeltette, mit kell tennünk. Elsődleges a család értékének tudatosítása. Ha nem ébredünk rá mi magunk, hogy mit ad a család a családtagoknak, mit ad a társadalomnak, akkor nem tudjuk képviselni érdekeit. A család a lét hordozója; ha átérezzük ezt, akkor tudunk valóban energiát fektetni a családért való munkálkodásba. Az identitásában megújult család tud megerősödni, így képviselheti érdekeit. A konferencia legfontosabb eredményét e helyes identitástudat megfogalmazásában látom.

– Számos nyilatkozat hangsúlyozza a szemléletformálás szükségességét a család

értékének tudatosításában. Az Egyház ezt az építkezést már régóta folytatja.

– A konferencia II. János Pál pápa munkásságát tekintette példaképnek. II. János Pál nagy szakértelemmel és szeretettel szólt a családról. 1980-ban létrehozta a Családok Pápai Tanácsát, megírta a Familiaris Consortiót, 1994-ben kiadta a családokhoz szóló levélét, megfogalmazta a családokhoz szóló chartát. Ez a három, jövőbe mutató dokumentum segít bennünket abban, hogy az Egyház lelkületével gondolkodjunk a családról. Mindhárom prófétai írásnak tekinthetjük. (...)

– Milyen társadalmi folyamatok vezetnek ahhoz, hogy a társadalmat korábban fenntartó családi kötelék ma megkérdőjeleződik?

– Kettős szexuális forradalommal állunk szemben. Az első a hatvanas évek derekára tehető. Következésképpen, hogy a szexualitást leválasztotta a házasságról, a szeretetről, az életről. Egyfajta dualizmust hozott létre. Látszólag az ember szabadságáról beszéltek, valójában a test megvetéséről volt szó, mert a testet teljesen leválasztotta a személyről. A második szexuális forradalom most zajlik, ez az ember személyiségét hatol. Gyökerében akarja megsemmisíteni az embert, a nemi identitást és vele a házasságot.

– Az identitástudatból fakad a küldetés. Milyen aktivitást kér az Egyház a családoktól?

(Folytatás a 8. oldalon)

PÉCS ÚJ PÜSPÖKE

Udvardy György főpásztori kinevezése

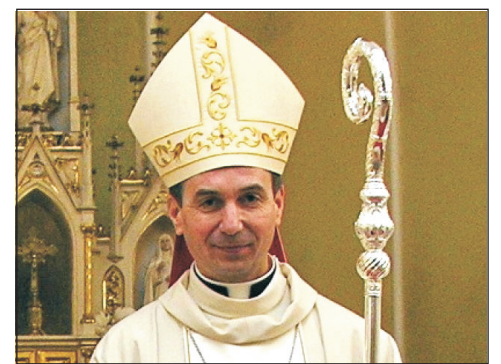
Udvardy Györgyöt nevezte ki XVI. Benedek pápa április 9-én a Pécsi Egyházmegye új megyéspüspökévé – adta hírül a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkárságának közleménye. Beiktatása április 25-én volt.

Udvardy György kinevezésére azt követően került sor, hogy Mayer Mihály pécsi megyéspüspök idén januárban lemondott az egyházmegye lelkipásztori kormányzásáról. Távozása óta Veres András szombathelyi megyéspüspök apostoli kormányzóként vezette az egyházmegyet.

Udvardy György 1960. május 14-én született Balassagyarmaton. 1985. június 15-én szentelték pappá Esztergomban. 1985-től káplán volt Érsekivádkerten, majd 1988-tól 1990-ig Csitáron plébánosként szolgált. 1990 és 1993 között Rómában folytatott tanulmányokat. 1993-tól 2003-ig hitoktatási felügyelő.

1997–2004 között a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kar levelező tagozatának tanára, 1998-tól a kar docense 2004-ig. Ugyanezen időben a társadalmi-oktatási-kulturális szakterület püspöki helynöke.

1999-ben pápai káplán címet kapott. 2000-tól az Esztergomi Hittudományi Fő-

iskola tanára. 2003–2004-ben plébános Budapest-Erzsébetvárosban, 2003-tól érseki általános helynök és vagyonkezelő az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében, valamint 2004-től az Országos Hitoktatási Bizottság elnöke.

2004. január 24-én marazanae-i címzetes püspökké és esztergom-budapesti segédpüspökké nevezte ki a Szentatya. 2004. február 21-én szentelték püspökké Esztergomban. Jelmondata: „Jézus Krisztus az Úr”. □

HITÜNK KÉRDÉSEI

Jézus apostolai – meghívottakból küldöttek

Ne gondoljuk, hogy az apostolok ügye már rég megfejtett kérdés. A Szentírás avatott magyarázói előtt ugyanazok a szövegek vannak, mégis különböznek a magyarázatok, akkor is, ha megőrzik a lényegben való azonosítást. Ilyen Jézus apostolainak kérdése az Újszövetség szövegei alapján.

Valljuk, hogy az Üdvözítő tizenkét apostolt választott ki a tanítványok közül. Azt viszont már kevesen tudják, hogy a XIX. és a XX. század nem katolikus bibliakritikája különböző formában, de megkérdőjelezte ezt. Egyesek fönnakadtak például a tizenkettes számon. Legfőképpen Izrael tizenkét törzse játszott szerepet abban, gondolták, hogy a „tizenkettő” már az ősegyház „visszapillantó tükrében” jelenik meg, mintegy visszavetítve arra az időre, amikor Jézus még tanított. Ez nem érv a „tizenkettő” ellen, inkább mellette szól, miközben a tágasabb körű hetvenkét tanítvány száma lehet utólagosan megszerkesztett. Ezt a bibliamagyarázók joggal feltételezik.

Az igazi probléma az ősegyház későbbi helyzetéből való visszavetítés feltételezése. Ezt egyszerűen úgy fogalmazhatjuk, hogy akiket az ősegyházban már apostoloknak neveztek, azokat az evangéliumok – kevés kivételtől eltekintve – tanítványoknak hívják. Az evangéliummal mindenesetre szembe-sítünk kell az apostolok cselekedeteit, s benne az ősegyház kezdeti időszakát. Szerencsés helyzetben vagyunk, mert Lukács evangéliuma – a közös szerzőség révén – összeköti a kettőt. Az apostolok cselekedeteinek szövege pedig már az ősegyház életébe enged hiteles bepillantást.

Nem indokolt tehát az evangélium „történeti Jézusát” szembeállítani az ősegyház „hitének” Krisztus-képével – amint ezt a lutheránus Rudolf Bultmann teszi, élesen elválasztva egymástól azt, ami összetartozik. (Erre már Frank Miklós atya is utalt az Életünkben írt egyik válaszában.) Az ősegyház igehirdetése – az úgynevezett kérügma – kétségtelenül visszahatott Máté, Márk és Lukács evangéliumának egyes részeire. Ez azonban nem érinti a lényegét. Semmiképpen nem jelenti azt, hogy Bultmannhoz hasonlóan szembeállítsuk a történeti Jézust az ősegyház hitének Krisztusával. Az viszont érdekes kérdés, hogy mitől kezdve nevezték Jézus tizenkét tanítványát apostoloknak. Hiszen az „apostolosz” görög szó, és küldöttet jelent.

A kérdés tehát az: hogyan lesz a Jézushoz közvetlenül kapcsolódó, majd a „tizenkettővé” formálódó tanítványokból az ősegyház „apostoli testülete”? Mert a tizenkét tanítvány ebben a testületben már vitathatatlanul az apostol nevet kapja, holott akkor is voltak tanítványok, akár közvetlenebbek is (gondoljunk csak a hetvenkettőre). A lényegi változást az elnevezésben talán úgy lehetne érzékelteni, hogy az a tizenkettő, aki Jézushoz csatlakozva még „meghívott” volt, az ősegyház kezdetén már „küldött” lett. S az „apostol” szó pontosan erre utal – a missziós küldetéssel.

Nemcsak az ősegyház felől nézve lehetnek bizonyos – nem lényegbevágó – visszavetítések, hanem részünkről is. Hiszen mi gyanútlanul már olyan rész-címeket adunk az új Szentírás-kiadásokban, hogy Jézus kiválasztja a tizenkét „apostolt”. Hasonlóképpen: az új nevet fölvevő ciprusi Józsefet mi már Szent Barnabás apostolnak nevezzük, holott ő nem tartozott az apostolok testületé-

be, csupán jelentkezett náluk, és tőlük kapta missziós küldetését. Missziós társának, Szent Pálnak apostolságát viszont már más mércével mérjük, és a tizenkettőhöz viszonyítva is jogosnak tekintjük. Barnabásnál egyértelműen hiányzik a Jézus általi közvetlen meghívás, amely a tizenkettőre volt jellemző, s amelyet Pál apostol látomás formájában kapott meg. Hiányzik továbbá a tizenkét apostol testületébe való hivatalos beiktatása is, ami Mátyás esetében megtörtént.

Ha visszamegyünk a tizenkettő kialakulásához, a fokozatos fejlődést kell figyelembe vennünk. Elsősorban azt, amit ismételnünk kell, hogy kezdetben Jézusnak még tanítványai voltak, nem testületé formálódott „apostolai”. Amikor az Üdvözítő átveszi és folytatja a Keresztelő tevékenységét a Jordán vizénél, még szó sincs a tizenkettőről. János tanítványai közül azonban, mesterük vértanúsága után, többen is csatlakoznak Jézushoz. Még unokaöccse, Jakab esetében is feltételezhető, hogy ő korábban a Keresztelő tanítványa volt, és csak János mártírhalála után csatlakozik a Názáreti Mesterhez, aki unokabátyja is egyben. Hiszen végig megőrzött aszketikus életformáját Jakab Keresztelő Jánostól vehette át. A kánai menyegzőn sem teljes a létszám. Natanael is lehetett olyan tanítvány, aki végig lelkes híve volt Jézusnak, de csak a Mester nyilvános működése kezdeténél, majd annak befejezésénél találkozunk vele, és csupán János evangéliumában. Nem kell tehát mindenáron a tizenkettő közé beilleszteni, valamiféle névváltoztatással, amit egyes bibliamagyarázók megkíséreltek.

A későbbiek során egyre világosabban kitűnik, kik azok a tanítványok, akik aztán szoros kapcsolatba kerülnek a Mesterrel, és elkísérik őt tanítói útján. A szinoptikusoknál, vagyis Máténál, Márknál és Lukácsnál megtaláljuk az utalást a tizenkettő kiválasztására is (Mk 3,14; Mt 10,2; Lk 6,3).

A legszorosabb és leghűségesebb tanítváni kört a kafarnaumiak jelentik: Péter, Jakab, János, András és Máté (eredeti nevén Lévi), a vámos, aki szintén onnan csatlakozott az Úrhoz. Még a Kafarnaum melletti Betsaida is ide vehető, Fülöppel. Jellemző, hogy két görög nevű is akad közöttük: András (Andreász) és Fülöp (Filipposz). János és Máté számít közülük „tanultnak”. Jól kiolvasható ezeknek a tanítványoknak a múltjából két jellemző vonás: egyfelől a galileai zelótákkal való korábbi kapcsolat, az irántuk érzett rokonszenv (vö. Simon „Zelóta” mellékeve, Péter pedig Jézus elfogatásakor ezért vehette elő a kardját). Ez nyilván nem a titkos szervezet tagságát jelenti, de a szimpatizáns szó indokolt lehet.

Jól kiolvasható a kumráni kapcsolat is, amely János apostolnál azt jelenti, hogy ő egy ideig ott tanult (mint később Josephus Flavius). Az apostolok közül többen inkább kumráni zárandók lehettek, s ezáltal ismerhették meg ott a Keresztelőt. Amikor pedig Jézus már a saját útjára lépett, követték őt, és többen is az ő közvetlen tanítványai lettek, Keresztelő Szent János indítására korábban (Péter, Jakab és János) vagy halála után (mint az ifjabb Jakab, Alfeusz fia, Jézus unokatestvére).

A „tizenkettő” tehát fokozatosan alakul ki, és ebben döntő szerepe van a meghívásnak meg a kiválasztásnak. A görög szóból vett „apostol” (apostolosz) név viszont „küldöttet” jelent, és már az ősegyház kezdeti időszakára utal, amit ismételten hangsúlyoznunk kell. Érdemes volna megszámlálni, hányszor szerepel Jézus idejében a „hívás” és a „kiválasztás”, és mennyivel jellemzőbb az ősegyház kezdeti szakaszában a „küldés” jelentősége.

Ezzel máris fölülül előttünk a tanító Jézus „kiválasztottjaiból” az ősegyház missziós „küldöttjeivé” való átalakulás. Nem véletlen, hogy az apostol szó Lukácsnál szerepel, aki az apostolok cselekedeteit írta. Tehát jól ismeri az ősegyház névhasználatát, és feltételezhető, hogy az apostol nevet is abból előlegezi meg evangéliumában. Jézus nem nevezte közvetlen tanítványait apostoloknak. Márk következetesen „tanítványokról” beszél. A tizenkettő „küldése” a föltámadás után és a mennybemenetel előtt szerepel, mintegy Jézus végrendeleteként. Ekkor kap hiteles értelmet az „apostol” szó mint „küldött”. Egyedül Lukács fogalmaz így a szinoptikusokból: „kiválasztott közülük tizenkettőt, és elnevezte őket apostoloknak” (Lk 6,13). Ugyancsak ő az, aki elővételezi a küldés hangsúlyát: „Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát” (Lk 9,2).

Jézus a megszilárdult „tizenkettő” társaságában volt jelen az utolsó vacsorán. Az „elmenvén tanításokat minden népet” viszont már inkább az ő hagyatékának tekinthető, amely Márknál és Máténál csaknem azonos szavakkal fogalmazza meg a küldést, és csupán az evangéliumi szöveg legvégén. Lukácsnál is a befejezésben olvashatjuk, hogy a tanítványoknak kell majd „hirdetni minden népnek” Jézus szenvedését, feltámadást és a bűnök bocsánatát (Lk 24,47). Az ősegyház igehirdetése (görögül „kérügmája”) nem változtat az átalakulás folyamatosságán. Ez annyira szerves, mint a búzamágból kibontakozó búzakarasz. Ez is átmeneti része annak a folyamatnak, ahogyan a Jézus Krisztus által meghirdetett és az evangéliumokban több oldalról megírt Üzenet a kezdődő és egyre inkább megszerveződő Egyház kereteiben átlép az egyháztörténelem további folyamatába, a pápákkal, a püspökökkel és a későbbi misszionáriusokkal. A meghívottakból küldöttek lesznek.

Boda László

HAZÁJÁBA LÁTOGAT A PÁPA

A Szentatya lelkipásztori látogatást tesz Németországba szeptember 22. és 25. között. XVI. Benedek pápa útja nem csak a katolikusoknak szól – hangsúlyozta Joachim Wanke, Erfurt püspöke.

Szeptember 22-én délelőtt fél 11-kor érkezik meg a berlini repülőtérre, majd Christian Wulff köztársasági elnök köszönti a Bellevue kastélyban. Délután látogatást tesz és beszédet mond a német parlamentben, este pedig szentmisét mutat be a Charlottenburg palota előtt.

Másnap Erfurtban Thüringia tartomány miniszterelnöke köszönti, majd a székes-egyházban mond beszédet a Szentatya, ezt követően megbeszélést folytat a németországi evangélikus egyház képviselőivel az ágostonrendi kolostorban, és ökumenikus igeliturgiára kerül sor. Este az eztelsbachi (Eichsfeld) szentélyben máriás vesperást vezet a pápa.

Szeptember 24-én délelőtt pápai mise lesz az erfurti dóm előtti téren, délután pedig a freiburgi Münster téren található Miasszonyunk-templomba látogat, este pedig az ortodox egyház képviselőivel találkozik. Este imavirrasztásra kerül sor a fiatalokkal a város vásárterén.

(V. R.)

IMASZÁNDÉKOK

Májusra

Általános szándék: Hogy mindazok, akik a tájékoztatás eszközeinek világában tevékenykednek, tartsák mindig tiszteletben az igazságot, az összetartást és minden személy méltóságát.

Minden társadalomban a tájékoztatás eszközei a befolyásolás hatalmas tényezői. Megfelelő használatuk sok jót tehet hiteles értékek előmozdítása és a személyi jogok védelme érdekében. Nem megfelelő használatuk akkor mutatkozik meg, amikor az eszközök sajátos érdekek rabszolgái; ezek lehetnek gazdasági, politikai érdekek, sőt vallásiak is, ha félresiklanak, és így nem töltik be az igazság és a közjó szolgálatára szóló küldetésüket. Ahelyett, hogy kiegyensúlyozott tájékoztatást nyújtanának, szenzációkeltéshez folyamodnak; a női test képpel visszaélve, az érzékiség felkorbácsolásával igyekeznek fokozni a reklámok hatását a nagyobb kereskedelmi haszon érdekében, kiforgatják az igazságot, hogy hazugsággal pártoskodó eszméket támogassanak; cenzúrázzák a tájékoztatást, hogy a népszerűt tudatlanságban tartsák, vagy kiélezzék a radikális állásfoglalásokat. Ilyen helyzetek egyfelől a szabadelvű társadalmakban adódnak elő, ahol a haszonkeresés uralkodik, másfelől a nem demokratikus országokat jellemzők, amelyek visszaszorítják a véleményszabadságot, hajthatatlanul ellenőrzik és támadják a kormányhatalomtól független tájékoztatási eszközöket. A diktatúrákban a félelem és az elnyomás foglalja el a párbeszéd és a szabadság helyét.

Számos példáját látjuk a helyes tájékoztatásnak is, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy fény derüljön az erőszakcselekményekre, a különféle visszaélésekre. A jó tájékoztatás például bemutatja azt a munkát, amelyet áldozatkész emberek és csoportok végeznek, hogy segítsék a katasztrófák, a politikai elnyomás áldozatait.

„Az új digitális küzdőtér (...) lehetővé teszi, hogy találkozzunk, és megismerjük egymás értékeit és hagyományait. Mindazonáltal az ilyen találkozások, hogy termékenyek legyenek, becsület és korrekt kifejezési formákat kívánnak, valamint figyelmes és tiszteletteljes odafigyelést. A párbeszédnek az igazság őszinte és kölcsönös keresésében kell gyökereznie, hogy előmozdítsuk a megértésben és türelemben való fejlődést. Az élet nem tények és élmények egyszerű egymásutánja, hanem inkább az igaznak, a jónak és a szépnek a keresése.” – Ezt írta XVI. Benedek pápa a 2009-es tömegkommunikációs világnapra.

E hónap 29-én is ilyen világnapot ünneplünk, a 44-iket. Azért imádkozunk, hogy a tájékoztatási eszközök munkásai – keresztények és nem keresztények egyaránt – egy igazságosabb és jobb világ kialakításán dolgozzanak, az igazság, a közösségvállalás és a minden személyt megillető méltóság tiszteletben tartásával. Imádkozunk, hogy a tájékoztatási eszközök számíthassanak sok becsület és bátor munkásra, és hogy az őket felkészítő iskolák megfelelő etikai képzést is nyújtsanak számukra.

Missziós szándék: Hogy az Úr adja meg a kínai egyháznak, hogy kitarson az evangéliumhoz való hűségben, és növekedjék az egységben.

Kína politikai magatartása ma nyitottabb, mint az utóbbi évtizedekben volt. Az evangelizálás és az Egyház élete ma nem annyira függ a hatóságok engedélyétől és megszorításaitól, hanem sokkal inkább missziós képességeinktől és erőfeszítéseinktől.

*Még mindig fennáll ugyanakkor a katolikusok mély és fájdalmas megosztottsága. A püspökök mintegy négyötöde egyaránt birtokolja a Szent-
szék és a kínai kormány jóváhagyását;*

(Folytatás az 5. oldalán)

A JÓZAN ÍTÉLŐKÉPESSÉG PÉLDÁJA

Marad a feszület az olasz
tantermekben

A strasbourgi Európai Emberi Jogi Bíróság március 18-ai ítéletével (15:2 szavazataránnyal) érvénytelenítette korábbi döntését: ennek értelmében továbbra is ott maradhat a feszület az olasz tantermek falán. Mint ismeretes, 2001-ben az olasz állampolgárságú Solie Lautsi asszony sérelmezte, hogy gyermekei általános iskolájában minden tanterem falán feszület van. Szerinte ez sérti az állam és az Egyház szétválasztásának elvét. Panaszával végül a strasbourgi bírósághoz fordult. A testület 2009-ben 7:0 arányban szavazott a feszület ellen.

Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CEE) elnöke még aznap közleményében üdvözölte a strasbourgi bíróság Nagykamarájának döntését:

„A Nagykamara mai ítélete, amely a korábban elfogadott határozatot ellenkező értelemben megváltoztatta, józan ítélőképességre, bölcsességre és szabadságra vall.

A jelen ítélet végérvényessége szimbolikus jelentőségű, messze túlmutat a konkrét olasz eseten, ahogyan ezt az első ítéletre vonatkozó számos európai és a világ más tájairól érkező reakció is bizonyította.

A mai nap történelmi jelentőségű, hiszen nemcsak a keresztényeket jogosítja fel a reménységre, hanem minden olyan – akár hívő, akár nem hívő – európai polgárt is, akit a 2009. november 3-i ítélet mélyen megsértett, mert olyan folyamatokat kell aggadalommal figyelniük, amelyek egy nagy kultúrát – mint amilyen a keresztény is – akarnak felőrölni, végérvényesen aláásva saját identitásukat is.

Minden olyan felfogás, amely a kereszt nyilvános helyeken való jelenlétét az emberi jogokkal ellentétes dologként értelmezné, egyenértékű lenne Európa lényegének megtagadásával. A kereszt nélkül az, amit ma Európának ismerünk, nem is létezhetne. Ezért a mai ítélet mindenekelőtt Európa győzelme.

Egyetérték a Nagykamarával, mert döntéséből arra következtethetünk, hogy a vallási kérdéseket a tagállamoknak nemzeti hatáskörükön belül kell rendezniük.

Meg vagyok győződve arról, hogy a Nagykamara mai ítélete sok európai polgár bizalmát fogja növelni az Európai Bíróságban és az európai intézményekben. Ezzel a bírák elismerték, hogy az emberi jogok kultúrája és a keresztény civilizáció nem zárja ki egymást szükségképpen.” □

AZ ANTIKRISZTUS HADA ÓRIÁSI, DE VESZTENI FOG

Beszélgetés Czakó Gábor íróval

Nemzeti ünnepünkön, március 15-én a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök Kossuth-díjjal tüntette ki Czakó Gábor író, esszéistát, a mai katolikus irodalom kiemelkedő képviselőjét. Vele beszélgettünk a Magyar Kurír munkatársára.

– Az MDF tagjaként és egy rövid ideig kormányfői tanácsadóként, majd az Új Magyarországot kiadó Publica Zrt. elnökeként tevékenyen részt vett a rendszerváltozásban, amely sokak szerint nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Ön hogyan látja ezt a kérdést?

– Gyermekek voltunk. Azt hittük, hogy a Nyugat jót akar Magyarországnak, de csak a javunkat akarta. Azt hittük, hogy keresztény és demokrata, s megdöbentünk, amikor kiderült, hogy nem testvéreket és barátokat keres, hanem lakókat, akik érdekeit kiszolgálják – így megy ez a mai napig. Emlékszem, hogy Antall Józsefet európai kollégái általában szájatva hallgatták, halálakor megkönnyezték, ezenkívül úgy bántak az országgal, mint ellenséggel. Ezt nevezik némely tudósok IV. világháborúnak: mások leigázását fegyverek helyett gazdasági, politikai kulturális eszközökkel.

– Ön már a kilencvenes évek közepén megalkotta a Gazdaságkor fogalmát, s rámutatott, hogy ennek a kornak a parancsa: add meg a császárnak, ami Istenné. Mire gondolt?

– Erre.
– Ön szerint Gazdaságkor alapvetően különbözik más koroktól, ugyanis „bedeszkázta az eget”, tudatosan szakított Istennel, egy Krisztus-gyűlöllő korban élünk. Kifejtene ezt bővebben?

– Az áldozat irányának megfordítása teremtette Gazdaságkor kapitalista, szocialista és egyéb változatait: Krisztus vérét visszaváltoztatni borra, és kimérni a kocsmákban. Ebből ered a valóság leváltása a szórakoztatóipar által, a művészet fölszámolása: az utóbbi évtizedek izmusainak már semmi közük a szépséghez...; az ér-

téktelenségi törvény: minél értékesebb egy munka, annál rosszabbul fizet; a pénz, a semmi túlhatalma, és így tovább. Az antikrisztusi Gazdaságkorban az abszurdítás lesz a legelfogadottabb realitás: a dolgok, fogalmak önmaguk ellentétébe fordulnak, egészen mást jelentenek, mint eredetileg. Az erények nevetségessé váltak, a bűnök érdemkévé és léttechnikákká az öléstől a hazugságon és a paráznaságon át a kapzsiságig. Gazdaságkor nem az olyan külső hatások veszélyeztetik igazán, mint a terrorizmus; végzetét önmagában hordja, mert a Teremtés eleven, önszabályozó rendszer, melynek létezői az igazság, a szépség, a jóság, s mindezek alapja, a szeretet; nem pedig a félelem és sóvárgás, a verseny és viszály, a mohóság, a gőg, a hazugság, a gyűlölet. Nem a pokol.

– Mire gondolt, amikor egyik írásában megírtá: alkut említ? Kik között kötött ez meg?

– Mindannyiunk között, akik az Úr Krisztus követésében elbotlunk, és a barátságot, a becsületet, jóságot fölládozzuk pillanatnyi érdekeikért. Melyikünk nem tett ilyent? Az utóbbi időben részletesen foglalkoztam ezekkel a kérdésekkel Az Antikrisztus és mi című könyvemben.

– Az mindenesetre tény: Európa mintha le akarná rázni magáról a kereszténységet, nyűgnek érezve azt. Amikor olyanokat olvasunk, hogy Nagy-Britanniában a bíróság elveszi egy házaspártól az örökbe fogadott gyerekeit, mert a házaspár nem fogadja el a homoszexualitást, akkor az ember már tényleg nem tud mit mondani. Lehetséges ez egy olyan világban, amely a demokrácia, a szabadság – benne a véleménynyilvánítás szabadsága – csúcsaként határozza meg önmagát?

Czakó Gábor: „Az Antikrisztus törtette szolgálóival az igazság és a bűn fogalmát”

– Sajnos, még úgynevezett katolikus filozófusok sem mind állnak a jézusi szabadság-kinyilatkoztatás alapján: az igazság tesz szabaddá, a bűn pedig szolgáló (Jn 8.32-34). Az igazság pedig Ő maga és a tanítása. E nélkül minden szabadságtan üres szofisztika, s óhatatlanul politikai eszközzé, tudományos locsogássá és szabadossággá sorvad.

– Mintha két Európa létezne: az anarchiába rohanó, a politikai korrektség hazug jelszavát hirdető, amely toleranciáról, emberi jogokról harsog, miközben lejárta, nevetségessé próbál tenni mindenkit, aki mást vall, mint a hivatalos vélemény(de)formálók, s vele szemben egy maroknyi, keresztény hitéhez ragaszkodó kisebbség.

– Az Antikrisztus idejét éljük. Az Antikrisztus törtette szolgálóival az igazság és a bűn fogalmát a tudományból, a szótárakból, az oktatásból, nehogy megtudják az emberek, hogy bűneik szolgáló alázták őket: az ember soha nem élt olyan elnyomatásban, mint ma, amikor a termelés-fogyasztás mókuskerekét hajtja. (Folytatás a 7. oldalon)

MAGYAR PÜSPÖKÉRT ÉS PAPI HIVATÁSOKÉRT

Komáromi imanap

Jó Pásztor vasárnapján, május 15-én kerül sor a XXII. Komáromi Imanapra Révkomáromban a Pázmaneum Polgári Társulás, a Jópásztor Alapítvány és a komáromi plébánia szervezésében.

Az imanapon a felvidéki magyar hívek lelki gondozásával megbízott főpásztorért, valamint magyar papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk. Egyben a Család évében hálát adunk a felvidéki magyarság köréből kiimádkozott papi hivatásokért – a felszentelt papokkal és szüleikkel együtt, akiket erre az imanapra külön is meghívunk.

A program ismét sokszínű lesz, a szentségimádás és a keresztút gondolatai is a Család évéhez kapcsolódnak. Az ünnepi szentmisére délután 4 órakor kerül sor.

Ezúttal is szoros együttműködésre kerül sor a Mária Rádió felvidéki stúdiójával, amely az éter hullámain keresztül közvetíti majd az imanap eseményeit.

A komáromi imanapok gondolata a felvidéki magyar hívek és papok közös kezdeményezésékként a Magyar Kereszténydemokrata Mozgalom egyházi programjának keretében született 1990 tavaszán. Az első megbeszélésre Léván került sor negyvenhat szlovákiai magyar lelkipásztor jelenlétében. Fő célkitűzése: a szlovákiai magyarságot egyesítő közös imádság felvidéki magyar papi és szerzetesi hivatásokért, magyar főpásztorért, valamint magyar püspökségért. Az első imanapot 1990. június 3-án, pünkösd ünnepén rendezték a komáromi Szent András-templomban. A másodikra a

Szent Rozália-templom előtti téren, a későbbiekre pedig a Klapka téren, illetve a Szent András-templomban került sor. Mivel egyesek szeretnék volna politikai indíttatású rendezvénynek beállítani az imanapokat, ezért azok szervezését 1995-től a Jópásztor Alapítvány (majd a Jópásztor Társulás) vette kézbe az imanapi szerve-

XXI. Komáromi Imanap a Klapka téren

zőbizottsággal együtt. 2006-tól a Pázmaneum Társulás is csatlakozott a szervezőkhöz.

Számos magyar egyházközségből vettek részt hívek az imanapokon. A résztvevők száma 2001-ig folyamatosan nőtt. Ebben az évben azonban Ján Sokol, az akkori nagyszombati érsek kategorikusan visszautasította a magyar katolikusok Memorandumában megfogalmazott kéréseit, s ennek következtében a hívek rész-

vételi aránya stagnált, sőt csökkent. Lénár Károly atya az imanapokon gyakorta buzdított a magyar papság egységére, s emiatt sok támadás is érte őt. Sokan befejezettek gondolták az imanapok sorozatát, amikor Orosch János atyát 2004-ben püspökké szentelték, ő azonban további imára buzdított. Voltak, akik megoldottnak tartották a magyar főpásztor kérdését, s akadtak olyanok is, akik egyenesen feleslegesnek vélték további imanapokat, Lénár atya halálát

követően már-már úgy tűnt, tényleg vége szakad ennek a közös imádkozásnak. A Pázmaneum Társulás segítségével azonban sikerült megújítani formáját, megőrizve az eredeti célkitűzést és tartalmát. Az utóbbi években a résztvevők száma ismét emelkedett.

1993-tól keresztút, 2006-tól előadás is része a programnak, amelynek keretében valamely magyar szent vagy hitvalló életéről elmélkedtek a résztvevők. Az Imanapok főcelebránsai voltak többek közt Magyar Károly, Lénár Károly és Dürčo Zoltán atyák, valamint Vladimír Filo püspök, sőt Ján Sokol érsek is. Püspökké történt kinevezése után csaknem minden évben Orosch János vezeti a szertartást.

Az utóbbi években egyre többen ismerték fel a Komáromi Imanap eredeti célkitűzéseinek fontosságát: a jubileumi, huszadik imanapon közel ötven lelkipásztor imádkozott együtt Komáromban magyar papokért és főpásztorért.

(Pázmaneum)

Gyermekeknek

ANYÁK NAPJA

Gyerekkorom óta nagyon szeretem a májust. Ekkortájt már szinte számoltuk a napokat – vagyis inkább azt, hányat alszunk még – a nyári szünetig. De ez inkább csak a hónap vége felé vált szokásunkká, a hónap első felét egy szép ünnep fénye ragyogta be, az anyák napja. Emlékszem, számomra ez mindig is kedves volt – onnantól kezdve, hogy négyévesen, az édesapámtól a markomba nyomott pénzért megvettem az első csokor virágot az édesanyámnak, egészen a tavalyi első májusi vasárnapig, amikor már sokadszor én magam kaptam virágot a gyerekeimtől, amelyeket másnap kivittem a temetőbe, az én édesanyám sírjára. Mert az ember öregén is gyerek marad: gyermeke a saját édesanyjának.

Az anyák napjáról a virágvásárlás mellett az első emlékem egy óvodai szereplés, az összegyűlt anyukák előtt én mondtam az egyik verset. Édesanyámnak örömkönnök folytak az arcán, én meg nagyon büszke voltam – magamra. Hetekig tanultam a verset a bátyám segítségével, akire nagy szükségem volt, hi-

szen még nem tudtam olvasni... Iskoláskoromból az az emlék maradt meg, amikor már én magam írtam egy versikét az édesanyámnak. Ez aztán többször megismétlődött, onnan is tudom, hogy nemrég édesanyám hagyatékában megtaláltam ezeket az ákombákom betűimmel írt versikéket. – És ekkor döbbsentem rá, hogy ezek az ünnepléseim is még inkább rólam szóltak...

Édesapám ezt már akkoriban észrevette – és különös módon segített rajtam. Az egyik évben, mikor közeledett a május végi születésnapom, kézen fogott, együtt elmentünk a virágáruhoz, és vetünk egy szép kis csokrot – édesanyámnak. „Tudod, az ember születésnapján leginkább az édesanyját kell ünnepelni. Hiszen nagy örömmel, de mégis sok fájdalommal ő adott életet neked – te ezt már tudod, hiszen nagylány vagy...”

Annyira voltam már nagy, hogy tudtam, miről is beszél édesapám.

És azóta nemcsak anyák napján, hanem a születésnapomon is mindig megünnepeltem az édesanyjamat.

Erzsébet néni

Fiataloknak

MÁJUS, A SZŰZANYA HÓNAPJA

Május hónap Római Katolikus Egyházunkban Szűz Mária hónapja. Ennek eredete a XIII. századra vezethető vissza. Május hónap természeti szépsége – a rügyező fák, a fakadó virágok csodálata – indította a Szűzanya tisztelőit az imádságra. „A Boldogságos Szűz Isten legsodálatosabb teremtménye, és legszebb az asszonyok között, méltó arra, hogy tisztelet övezze, és szeretettel forduljanak felé.” Néri Szent Fülöp örömmel buzdította a fiatalokat, hogy a májusi virágokból koszorút fonva fejezzék ki szeretetüket a Szűzanya felé, és énekekkel köszöntsék Jézus Édesanyját, és mindannyiunk Égi Édesanyját.

Mária sokoldalú szerepéből én most az „Advocata nostra” (jelentése: szószólónk) kifejezésre hívnám fel a figyelmet. Mert értünk, hívőkért jár közben a Szűzanya, s ha kell, „perlekedik is” értünk, emberekért, úgy, mint az ügyvédek. Má-

ria a mi szószólónk Istennél. A középkor folyamán a Mária-tisztelet minden jellegzetessége kialakult: azóta imádkozzuk az Üdvözlégyet, az Úrangyalát és a rózsafüzért is.

P. Lalomia jezsuita atya a XVIII. század közepe táján Róma ifjúságát összegyűjtötte május hónap minden estéjén, és a Boldogságos Szűz tiszteletére ajátosságot végzett velük, hogy ezáltal megóvja a fiatalokat a kicsapongásoktól.

Ez volt az elindulás. Az ifjúság, főképpen a diákság felelt a hívásra, de gyermekek és felnőttek is csatlakoztak hozzájuk. A szép szokás hamarosan faluról falura, városról városra, országról országra terjedt, és meghódította az egész kereszténységet, amely május minden estéjén leborult Mária oltára előtt. Mi is kapcsolódjunk be az áhitatba, hogy így jobban közel kerüljünk az Úr Krisztushoz.

Tommy atya

RÁTALÁLT A TISZTASÁG ÚTJÁRA

A mexikói Guillermo Marquez korábban olyan, homoszexuálisokat segítő szervezetet alapított, amely – noha katolikusnak vallotta magát – bírálta az Egyház tanítását, és támogatta az azonos neműek „házasságát”. „Csoportunk befogadta az azonos nemű párokat, és bár nem biztatott új partnerkapcsolatok létesítésére, de nem is szólt ellene. A szexuális erkölcs kínos kérdéseiről – a csoporton belüli nézeteltérések elkerülése érdekében – hallgattunk” – mondja Marquez.

„Idővel azonban rájöttem, hogy így nem lehet normális kapcsolatom Istennel és az Egyházzal. Közben pedig azt tapasztaltam, hogy minél hosszabb időn át tartózkodom a homoszexuális kapcsolattól, annál kiegyensúlyozottabb és boldogabb vagyok. Így kezdett érdekelni és vonzani a tisztaság” – fogalmaz Marquez, aki végül kilépett az általa alapított szervezetből.

Az igazi megtérést egy lelkigyakorlat hozta meg számára 2008-ban. „Sorsdöntő volt, mert akkor már – hosszú és nehéz érzelmi-lelki érési folyamat eredményeként – kezdtem egyre jobban megérteni a tisztaságot, s ott végre megtaláltam, amit

kerestem: apostoli munkát, amelyben olyanokkal működhetek együtt, akikkel közösek a céljaink, akik hozzám hasonlóan hinni szeretnének Krisztusban és Krisztusnak.”

Így csatlakozott a Courage Latino elnevezésű szervezethez, amelynek ma egyik koordinátora. „Segítségükkel megértettem, hogy a Katolikus Egyház nem taszít ki és nem hagy el... Mindkét utat ismerem, és tudom, hogy az úgynevezett homoszexuális életmód senkit nem tesz boldoggá. Tele van bizonytalansággal, félelemmel, ürességgel, haraggal. Sokszor jelen van benne a szexuális kicsapongás, a pornográfia, a drog, az alkohol – és a végtelen szeretetvágy, amelyet romboló, kölcsönös függést eredményező kapcsolatokban próbálnak kielégíteni.”

„A Courage Latino határozottan elítél minden, azonos nemhez vonzóddal szembeni hátrányos megkülönböztetést, bántást, sértést, erőszakot. Szervezetünk a Katolikus Egyház tanításához hű, de nem elégszik meg azzal, hogy tisztán éljünk. A cél, hogy jobb keresztények, szentek legyünk” – mondja Guillermo Marquez. **(mk)**

NEM ELAVULT INTÉZMÉNY

Nemzetközi konferencia a Család évében

„Harmincéves a Familiaris Consortio, II. János Pál pápa apostoli buzdítása – az állam és az Egyház felelőssége a jövő nemzedékért” címmel nemzetközi tudományos konferenciát tartottak március 30-án és 31-én Budapesten. A Magyar Katolikus Családegyesület által szervezett konferencia előadói a családot Istentől rendelt, ám az új, globális kultúra által támadott alapértékként, az evangélicizációban részesülő és abban tevékenyen közreműködő közösségként állították a hallgatóság elé.

A rendezvény fővédnöke, Erdő Péter bíboros megnyitójában a család jelentőségét hangsúlyozva rámutatott: a család személyes szeretetközösség, melynek megbontását Isten negyedik parancsolata magával az étellel hozza összefüggésbe – vagyis aki újradefiniálhatónak véli a családot, az életet veszíti el.

Juan Antonio Reig Pla spanyol püspök előadásában elmondta: a család-pasztoráció II. János Pál pápa működése adott új lendületet, aki egyrészt Krisztust állította a középpontba, másrészt megfelelő antropológiával, a test teológiájának kidolgozásával megteremtette a modern család-pasztoráció alapját. Ennek lényege, hogy a család, amely a Szentháromság élő képmása, arra hivatott, hogy közösségként szolgálja az Egyházat és a társadalmat.

– A '90-es évek óta bontakozó, mára globális politikai célokká formálódó új kultúra alattomosan, elsősorban a nyelvezet megváltoztatásával lopózik be a közgondolkodásba. Nemcsak a politika és a média, de már a tankönyvek is tele vannak az új nyelvezet jellegzetes kifejezéseivel: pl. egyenlőség, partnerség, biztonságos szex, biztonságos abortusz, gender – mutatott rá Marguerite A. Peeters, a brüsszeli Dialogue Dynamics intézet igazgatója. E nyelvezetből hiányoznak olyan szavak, mint igazság, hűség, önfeláldozás, szeretet, remény, hit, anyaság, hitves, szüzesség, áldozat, lelkiismeret, örökkévalóság, személy, bűn. Soltész Miklós szociális, család- és ifjúságügyekért felelős államtitkár előadásában kijelentette, hogy a magyar kormány az Európai Unió soros elnökeként éppúgy prioritásként kezeli a család-ügyet, mint a belpolitikában.

Bíró László családreferens püspök előadásában II. János Pál szavait idézve rámutatott: a családot Isten az élet és a szeretet bensőséges közösségének szánja; ebből fakad méltósága és hivatása, ami nem más, mint a szeretet őrzése, nyilvánítása és közlése. A család valóságosan is családegyház: kicsi missziós közösség, amely – ha tagjai a szentségek által egységben vannak Krisztussal és egymással – magával a létevel hirdeti az Evangéliumot. „Az Egyház egyedül a családon keresztül végezheti küldetését a világban, ezért az okos család-pasz-

Bíró László püspök is előadást tartott

toráció nem csupán az evangélicizáció tárgyának, hanem alanyának is tekinti a családot” – fogalmazott Bíró László püspök.

A konferencián előadást tartott még többek közt Tarjányi Zoltán, a PPKE Hittudományi Karának professzora, valamint Tóth Pál, az Instituto Universitario Sophia vendégoktatója. Pulay Gyula, az Állami Számvevőszék igazgatója a magyar családok helyzetéről adott áttekintést, a környező országok családhelyzetét több külföldi előadó ismertette.

A konferencia résztvevői március 30-án szentmisén vettek részt a Szent Család-templomban, amelyet Erdő Péter bíboros mutatott be.

– Amikor ma a családról tartottunk kongresszust, tanúságot tettünk arról, hogy Jézus éppen a házasság és az adott szó becsülete kapcsán olyan tanítást adott nekünk, ami a család életére nézve az emberi történelem végéig irányadó marad – mondotta szentbeszédében a bíboros. – A család igazi alapja a szeretet és az a fajta belső becsületesség, amivel a mai közvélemény sokszor már nem is tud mit kezdeni. Pedig az élet tele van olyan helyzetekkel, amikor egy érték mellett meghozott döntésünk kártársa, sokszor áldozatra is kötelez, és – minden ellenkező előítélettel szemben – éppen ettől leszünk boldogok. A házasságkötéskor kimondott szó a házasság és a család egész történetében fordul termőre, mutatja meg teljes gazdagságát. Adja Isten, hogy a jó családok Krisztus tanítása nyomán ráirányítsák mindannyiunk figyelmét arra, ami az életben valóban lényeges.

A rendezvény az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye által a Szent István-bazilika előtti térre meghirdetett családünneppel, illetve a bazilikában tartott liturgiával végződött. **(MK)**

BOLDOGOK...

(Folytatás az 1. oldalról)

„Fontos, hogy a maga teljes értelmében vegyük Isten Igéjét, most, húsvét második vasárnapján, mely ettől kezdve az egész Egyházban az Isteni Irgalmasság vasárnapja nevet viseli – mondotta a pápa. – A különböző olvasmányokban a liturgia – úgy tűnik – az irgalom útját jelöli meg, amely, miközben újjáépíti Istennel való kapcsolatunkat, a testvéri szolidaritás új kapcsolatát teremt az emberek között. Krisztus azt tanította, hogy az ember nemcsak megkapja és megtapasztalja az Isten irgalmát, hanem

arra is hivatott, hogy gyakorolja is azt mások felé. Boldogok az irgalmasok, mert irgalmasságot nyernek. Krisztus megmutatta nekünk az irgalmasság sokféle útját. Az irgalmasság nemcsak megbocsátja a bűnöket, hanem eléje megy az ember mindenféle szükségének. Jézus az ember mindenféle testi és lelki nyomorúsága fölé hajolt. Az irgalmasság üzenete továbbra is elér bennünket Krisztus kinyújtott kezén keresztül, melyet a szenvedő ember felé nyújt. És ezt látta és hirdette a földrészek minden emberének Fausztina nővér, aki a lagiewniki kolostor rejtettségében, Krakkóban engedte, hogy élete az irgalmasság éneké váljék.” □

Floridai levél

ÜNNEPNAPOK

Az egyházi ünnepeket, jeles napokat egyéni színekkel egészítik ki az egyes népek, vidékek szokásai.

Hamvazószerda Mexikóban, Oaxacában.

Nem is olyan régen még nem voltak átíratva a belviszonyok a drogkereskedelem és a hozzá kapcsolódó gyilkosságok borzalmaival. Bár a szandinisták igen aktívan mozogtak, s jól tette a turista, ha közeledtükre behúzódtott egy biztonságot ígérő kapualjba... De hamvazószerdán mintha mindenki megemberelte volna magát – még ők is. A templomok kora reggeltől késő estig nyitva voltak, s kavargtak a talpig feketebe öltözött helybeliek és a turisták tarka csoportjai.

Mexikó egyik „legfantasztikusabb” templomában, a Santo Domingóban valósággyal nyomasztó a díszítések mindent elborító özőne, az arany csillogása. Jól eső kontrasztként hatott a hamvazást végző papok előtt némán elvonuló tömeg. S ebben az áhítatos csöndben egyszerű csak felhangzott egy ősi dallam. Egy idős asszony énekelte, a templom sekrestyéje. Nem zavarták az emberek, belső indításra kíváncsok voltak ki belőle a szép, régi egyházi ének, melyek a befelé fordulás óráiban még erősebben hangsúlyozták a nap mondanivalóját.

Oaxaca mindig étellel teli főterén áll az 1563-ban elkezdett, de csak két évszázaddal később befejezett katedrális. A földregések sokszor megrongálták, de mindig helyreállították. Ma itt is egész nap hullámozott a tömeg. Már késő este volt, mikor egy tízéves, szegényesen öltözött fiúcska igyekezett átfújni magát a tömegben. Egyedül volt, nem tartozott senkihez. De a hamvazószerdát ő sem hagyhatta elteni templomlátogatás nélkül. A templom előtti tér most is tele volt emberekkel. De zenét, hangos beszédet nem lehetett hallani. És senki sem sietett letörölni a keresztes jelet a homlokáról, mielőtt elhagyta a templomot. Meggyőződését, hitét nem szégyellte kivinni a kritikus „nagyvilág” elé.

*

Nagypéntek az itáliai Toscanában, a toronypalotáiról híres San Gimignano-ban. A magasságban egymással vetélkedő középkori „felhőkarcolók”, a hiúság köibe merevedett bizonyítékai.

Esteledett. A köröngetek közé beékelt kis téren várták a zárandokokat. Végre feltűntek az első szürke csuhás alakok. Az arccokat eltakarták a mélyen lehúzott csukják. Lassú léptekkel közeledtek a középkori kőtemplom felé. Az emberek csendben álltak. S mintha az élmény a mélybe hatolt volna, gondolatokba merülve, szótlannal hagyták el az anyai zárandokot látott, anyai zárandoklatot megért teret.

*

Húsvét Rodoszon.

Az ideikhez hasonlóan akkor is ugyanarra a napra esett a katolikus és a görög-keleti húsvét. A Rózsák Szigetén nagy volt a készülődés. A főváros közeli kis faluban mázoltak, díszítettek, sütöttek-főztek. A sütni valót hatalmas tepsikben a fejükön vitték az asszonyok a falu egyetlen kemencéjéhez. Feldíszítették a sirokat is, virág, étel és ital is került rájuk. Híven a régi szokáshoz, húsvét napján kimennek a temetőbe. Elhunyt szeretteikkel együtt ünnepelve igazolódik be a mondat: addig nem hal meg valaki, amíg van, aki emlékezzék rá.

A fővárosban, a kikötő közelében álló bazilikából egész nagyhéten hangszórók közvetítették az órákig tartó szertartásokat a téren sétáló, görög kávét kortyol-gató sokaságnak. A technika segítségével húsvét misztériuma megérintett mindenkit – a maga módján.

Bitskey Ella, Sarasota

BÚVÁRKODÁS A LELKEK MÉLYÉN

Lapunk régi munkatársa, a Karlsruhéban élő Billédy Iona újabb könyvvel örvendeztette meg olvasóit. Ezúttal is a temesvári Solness Kiadó gondozásában jelent meg tetszetős külsejű kötete, amelynek címlapját Hyacinthe Rigaud Napkirályról készült festménye díszíti. A hát-lapról is történelmi személység, II. Rákóczi Ferenc tekint reánk. A könyv kissé hosszú címe: *Búvarkodás a lelkek mélyén, és barangolás a világtörténelemben időn és téren át* – szabatosan utal arra, mit kap az olvasó ezúttal az Erdélyben született íróntól.

A könyv első részében az *Életünk* hasábjairól is ismert intelmekhez hasonló frappáns írások olvashatók, mintegy fogódzkodóként a modern világ erkölcsi bomlásában. Ezek a rövid írások a magyar irodalom ismerőiben óhatatlanul Kölcsey *Parainesisét* idézik fel, amelyet a Himnusz költője unokaöccséhez, Kölcsey Ferenchez írt, mintegy útvalóként az életre. Billédy Iona – ahogyan utószavában szerényen fogalmazza – a Bibliával a kezében próbál utat találni az emberi lélek mélységeihez, de mindig azzal a végső céllal, hogy megértse a sokszor ellentmondásos cselekedeteket.

A kötet második, terjedelmesebb része XIV. Lajos francia király udvarába vezet el az olvasót, és kortársa, Rákóczi Ferenc, valamint kedves íródeákja, Mikes Kelemen életébe ad betekintést – ugyancsak azzal a szándékkal, hogy a „barangolás” közepette bebizonyítsa: a szeretet a leghatékonyabb orvosság minden bajra. A szerző ismételt „aranykulcsot”

Hyacinthe Rigaud (1659–1743): XIV. Lajos

emleget, amely megnyitja a lelkeket, és ettől azt reméli, hogy szebb, élhetőbb lesz az emberiség jövője.

Könyve utószavában szerényen távolról sem saját magának vindikálja az „aranykulcs” birtoklásának jogát, hanem megköszöni családjának, szülei-nek ezt az útvalót, amelyet íráisaiban továbbadhatott az őt követő nemzedékeknek. Holott a Temes-

váról elszármazott Billédy Iona hosszú élete során távolról sem csak az élet napos oldalán járt: megismerte a kommunista diktatúra borzalmaival, de még ezeket is csak tanító szándékkal említi írásaiban: a Szentírás szavai ezen a téren is irányadóak számára, és ezt igyekszik továbbadni könyvében is. Az erkölcsi útvaló mellett történelmi ismereteinket is gyarapítja az író, ugyanis olyan adatokat is felkutatott a Napkirály vagy a Magyarország függetlenségének kivívásában hervadhatatlan érdemeket szerzett II. Rákóczi Ferenc életének bemutatásakor, amelyek eddig homályban voltak. Szívet melengető, amikor Billédy Iona idézi a XIV. Lajos francia uralkodóval morgatikus házaságban élő, ám a királyt szellemileg jóval túlszámoló Madame de Maintenon szavait a párizsi emigrációba kényszerült Rákócziáról: „soha idegen nem ért el ilyen sikereket Franciaországban”. Amint a szerző néhány évvel ezelőtt, ugyancsak a Solness Kiadónál megjelent könyvét, úgy a *Búvarkodás a lelkek mélyén* című kötet is szép illusztrációkat egészít ki. Szép és tanulságos olvasmány ez a könyv, amely a szeretet diadalának jegyében született.

Vincze András

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

a többiek (a szakadarak és a „földalattiak”) esetében egyelőre még csak remélhető, hogy szintén az egység felé tartanak. Azoknak, akik sokat szenvedtek, akik sok társukat, kedvesüket elvesztették az üldözöttségben, meglehetősen nehéz most beépülniük a „hivatalos” egyházba. A fiatalabb nemzedék viszont egyre inkább megtalálja helyét a saját egyházmezejében.

A vallásos érdeklődés újjáéledése, Isten növekvő keresése jellemzi a mai kínai társadalmat. Egyre kevesebben kötődnek a közelmúlt politikai rendszeréhez; ugyanakkor a gyors gazdasági fejlődés és meggazdagodás sem ad választ minden emberi igényre és kérdésfeltevésre.

Kínában tehát kedvező feltételei nyílnak az evangelizálásnak. 2007-ben a Szentatya többek között ezt írta a kínai katolikusoknak: „»Evezd a mélyre!« (Lk 5,4.) Ez a szó visszhangzik ma számunkra, és arra hív, hogy hálával emlékezzünk a múltra, szenvedéllyel éljük a jelenet, bizalommal megnyíljunk a jövőre. »Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma, és mindörökké.« (Zsid 13,8)»

Nagy Ferenc SJ

„Az emberiség mindaddig nem talál békét, míg nem fordul bizalommal irgalmához. Ő, hogy megsebez a lélek bizalmatlansága! Az ilyen lélek megvallja ugyan, hogy szent és igazságos vagyok, de nem hiszi el, hogy én vagyok az irgalom, nem bízik jószágomban. A gonosz lelkek is dicsérik igazságosságomat, de nem hisznek jószágomban. Szívem örül az irgalmasság címének. Hirdesd, hogy Isten legfőbb tulajdonsága az irgalom. Kezem minden művét irgalmasságom koronázza meg.”

Szent Fausztina Kowalska:
Napló (300–301)

HOL VAGY, HAZÁM?

Kiss Gy. Csaba könyvéről

Németh László a II. világháború kitörésének idején – a kor uralkodó eszmeművelőivel szembeszegülve – sors- és tejestevéreknek nevezte a kelet-közép-európai népeket, hidakat kívánt építeni a Dunán, a Dráván, de még a kárpáti bűvópatakok fölött is.

A hídépítők mai táborában jelentős szerepet vállal Kiss Gy. Csaba irodalom- és művelődéstörténész, a közép-európai nemzetek kultúrájának kiváló ismerője, a kölcsönös megismerés fáradságtalan munkársa. Ennek tanúbizonyossága az idén januárban megjelent kötete (*Hol vagy, Hazám? Kelet-Közép-Európa himnuszai* – Nap Kiadó, 2011), amelyben tizenhárom kelet-közép-európai ország himnuszainak összehasonlító elemzését végzi el. „A modern nemzet kialakulásának az útja a kontextus, amelyben vizsgálni kívánjuk e nemzeti jelképek a történetét és a versszövegek jelképei tartalmait, a himnuszok hazaszerzőjét, továbbá azt a hol rövidebb, hol hosszabb folyamatot, amely a jelenlegi állami szimbólum elfogadásához, törvényi szentesítéséhez vezetett.”

Az elmélyült tudományos igénnyel született munka kiterjed a nacionalizmus és nemzetépítés kelet-közép-európai útjainak a bemutatására. Mi is a nemzet? „...művelődéstudományi megközelítésben kulturális közösség. Szimbolikus közösség, mely ugyanazt, ennek a közösségnek körében elfogadott kódot használja, így a nemzet sajátos kulturális jelrendszernek tekinthető.” A mi térségünkben e folyamat sajátos jegyeket hordoz: „...Ke-

let-Közép-Európa számára a nemzet viszonylag hosszú ideig többnyire elsősorban kulturális egységet jelentett, az emlékezet és a kommunikáció közösségét, amelynek egy csak reá jellemző, sajátos tagoltságú kulturális háttér volt az alapja”. Összetevői sorában a közös eredet tudata, a nyelv, a politikai-területi hagyó-

mányok, a vallási-felekezeti összetartozás voltak a meghatározó tényezők.

A nemzeté válás folyamatában alakultak ki a szimbólumok, a közösségileg, államilag elfogadott címerek, zászlók, s születtek meg később a nemzeti közösség sajátos értékeit kifejező, céljait megfogalmazó, történelmi tudatát tükröző himnuszok. Kiss Gy. Csaba az irodalomtörténeti háttér bemutatását követően ismerteti azok előképeit, ősmintáit: a királyhimmu-

szokat, az ünnepélyesre hangolt dalokat; az impulzív-agresszív énekeket, néphimnuszokat; az országhimnuszokat, amelyek a táj szépségeiről és a nemzetre jellemző sajátosságokról szólnak. Keletkezésük időpontja egybeesik a felvilágosodás, a polgárosodás időszakával, nem egy esetben átnyúlik a huszadik századba. Közös bennük – legyenek bár vallásos jellegű himnuszok vagy hazafias dalok – az irodalmi fogantatás. Alkotóik az ébredő nemzettudat élharcosai, megfogalmazói. A kötet szerzője „minden nemzeti kultúrából a legszűkebb kánonhoz tartozó két vagy három vers nemzetképét, jelképvilágát” kísérli meg bemutatni. Ennek során huszonhét alkotást választ elemzése tárgyává, kiemelve azok nemzetépítő, identitást meghatározó szerepét. Közös bennük, hogy „egy ideális haza vonásait festik meg”, gyakori hivatkozással annak dicső múltjára, jeles hőseire, a szabadságvágyra, olykor felpanaszolják a nemzeti egység hiányát is. Közös továbbá a földrajzi kötődés gyakorisága, egy-egy folyó, hely szimbólummá emelése.

A himnuszoknak is megvan a maguk sorsa. Számos összetevő játszik közre abban, hogy mely népet, nemzetet mikor, melyik alkotást avatja nemzeti szimbólummá, állami himnuszává. E vonatkozásban különös jelentőséggel bír a magyar himnusz másfél százados állandósága; ellenpólusként említhetjük a szomszédos Románia esetét, ahol 1862 óta immár a hatodikait éneklik.

Máriás József

KELL-E NEKÜNK NEMESSÉG?

Ha úgy tennék fel a kérdést, „kellenek-e nekünk nemesek?”, a demokrata köntösbe bújt, valószínűleg elproletarizált közvélemény szerint a válasz valószínűleg az lenne: nem. De ez esetben a „nemesség” az egyes ember kiváló tulajdonságainak összességét akarja jelenteni – bár nem szakmai eredményekre vagy egyszerű sportteljesítményekre vonatkozóan.

A címbeli kérdésre egy Dixon nevű angol író *The Englishman* című könyvében találtam meg a választ, még a negyvenes években. „Gentleman lehet az ember különös tehetség, ragyogó megjelenés, előkelő származás vagy gazdagság híjjával, de becsületkódex nélkül nem. Bizonyos dolgok lehetetlenek számára: kegyetlenség, embertelenség, előnyserzés mások ostobaságából. Beosztottaihoz fűződő modora nem különbözik feletteseivel szemben gyakorolt modorától. Gondolkodásában igazságos, a magáéval elentétes véleményét tiszteli.” Jellemében van valami könnyedetlenség és hanyagság, ami megakadályozza, hogy a dolgokat a bosszúvágyig túlozza. Senkit sem tisztel meg gyűlöletével. A gentleman szó lefordíthatatlan – jelentése mégis nyilvánvaló: a fenti, nemes tulajdonságokkal rendelkező embereket értjük rajta.

Érdekes egyezés látható a fenti megállapítások és egy XX. századi német társadalomtudós, Wilhelm Röpke gondolatai között (melyeket e sorok írója tolmácsolt: Wilhelm Röpke: *Emberséges társadalom – emberséges gazdaság* – Aula, 2000).

„Egyre inkább meggyőződésemé válik annak rendkívüli fontossága, hogy a társadalomban kell lennie egy nem nagy, de mégis mértékadó csoportnak, amely bizonyos megváltozhatatlan normákért és értékekért felelősséget érez. Ezt a felelősséget azzal is megpecsételi, hogy az említett értékekhez életpéldájával is a legkeményebben ragaszkodik. Természetes nemességnek, nobilitás naturalisnak nevezhetném ezeket az embereket, akiket a társadalom sohasem nélkülözhetett. Ma pedig, amikor annyi minden szétmállik és inog, még nagyobb szükségünk van erre a természetes nemességre, erre az elitre, amely nemesi címét csak a legmagasabb szintű teljesítményből származtatja. Az ilyen életet természetes méltóság övezi. Az emberek készségesen elismerik tekintélyét. A természetes nemességnek ebbe a szűk rétegébe minden társadalmi csoportból juthatnak be emberek, de csak kevesen. Példaadó és lassan érő élet, lemondásokkal teli, a közösségért végzett munka, vitathatatlan jellemesség, alsóbb osztónéinek állandó féküzése, érett ítélőképeség, makulátlan magánélet, a jogért és igazságért való bátor és rendíthetetlen kiállás, általában: magas szintű példaadás – ezek azok a tulajdonságok, amelyek a nép bizalmából, az osztályok, érdekek, nemtelen szenvedélyek, gonoszkodások és ostobaságok fölé emelik a természetes nemesséket, akik így a nemzet lelkiismeretává válnak. (...) Szükség van olyan vállalkozókra, gazdáokra és bankárookra, akik a gazdaságpolitika nagy kérdéseit pillanatszerűen letölthetik függetlenül képesek megítélni. Kellenek olyan szakszervezeti vezetők, akik hajlandók a pénz értékállósága érdekében a központi bank elnökének a véleményét magukévá tenni. Nem nélkülözhetünk olyan újságírókat, akik a tömeg-izléstől függetlenül magukat, nem dőlnek be a politika és az olcsó sikerek csábításainak, hanem mértéktartással, jó ítélőképeséggel és igazi felelősséggel vezetnek, ír-

nyítják a közvéleményt. A közgondolkodás arisztokráciájának a soraiban azonban legfőképpen olyanoknak kell lenniük, akik állásuknál és meggyőződésükénél fogva a piaccgazdasággal a legszorosabb együttműködésben élnek, és amelyért erkölcsi téren felelősséget éreznek. Ha hiányoznak, ez a piaccgazdaság sorsára nézve végzetes lehet”.

Láttuk, hogy a XIX. század végén az angol világbirodalom központjában látványosan önmagától kialakult egyfajta nemesi ideál. A német társadalomtudós a XX. század eltömegesedéséből szerzett tapasztalatai alapján kívánalomként fogalmazza meg a szellemi-erkölcsi nemesség létezését. Bizonyos, hogy vannak a történelemnek kiválságos pillanatai, amikor ezek a társadalmi csoportok megjelennek (lásd például: magyar reformkor). Kérdés, lehet-e szellemi-erkölcsi elitet nevelni? Az angol magán-középségek (public schools) története minden bírálhatóságuk mellett ezt bizonyítja.

Magyarországon a negyvenes években Zilahy Lajos a kitűnő iskolájának a gondolatát vetette fel. Nem kell rá szót vesztegetni, miért nem lett belőle semmi. 1948 után a nivellálás szinte nemzeti pedagógiai elv lett Magyarországon.

Ha az ügy e sorok íróján múlnék, a következő elképzelést szeretném megvalósítani: alakuljanak középiskolai szövetségek nagyobb területenként (például Észak-, Dél-Dunántúl, Duna-Tisza köze), amelyek két alapvető dologra kötelezik magukat: keresztény alapú erkölcsi normák megtartását követelik meg diákjaiktól. Az érvényes tanrend tagozódásától függően, az utolsó három évre a legkiválóbb diákjaikat egy erre kiválasztott iskolában – a kitűnő iskolájában – gyűjtik össze. Ide kell a legkiválóbb tanerőket összevonni. A követendő erkölcsi normák között a szerénységnek és becsületességnek itt különös helyet kell biztosítani. Erre azért is szükség van, mert a keletkező szellemi-erkölcsi elit fennhőzártsággal mindennemű jótékony hatásától megfoszthatja magát. A programban való részvétel tekintetében a szülők és diákok önkéntességét biztosítani kell.

Felmerül a finanszírozás kérdése. Hiszen a lakóhelyüket felcserélő diákok költségei nagyobbak az otthoniakhoz képest. Erre magánadományokból és állami hozzájárulásból alapot kellenek létrehozni.

A magyar történelem ismerői minden bizonnyal megegyeznek abban, hogy annak legcsodálatosabb negyedszázada a reformkor volt. Az is bizonyos, hogy szereplőit nem „tenyésztették” elitiskolákban. Az a tény, hogy az 1945. november 4-i országos választásokon a Kisgazda Párt – mint mérsékelt polgári tömörülés – a szavazatok 57 százalékát kapta, arra enged következtetni, hogy az 1948-ig meglévő iskolákból politikailag józan és demokratikus fölfogású emberek kerültek ki. Az 1990 utáni események egészen más neveltetési népességi politikai álláspontját tükrözik. Új reformkori nemzedék kialakítására lenne tehát szükség. Ma ezt aligha lehet tudatos szervezés és komoly áldozatok nélkül megvalósítani.

J. Horváth Tamás

A Magyar Egyházi Könyvklub webáruházából immár bankkártyájával, PayPal-on keresztül is vásárolhat!

www.egyhazikonyvklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka.

Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

NYOMOK NYOMÁBAN

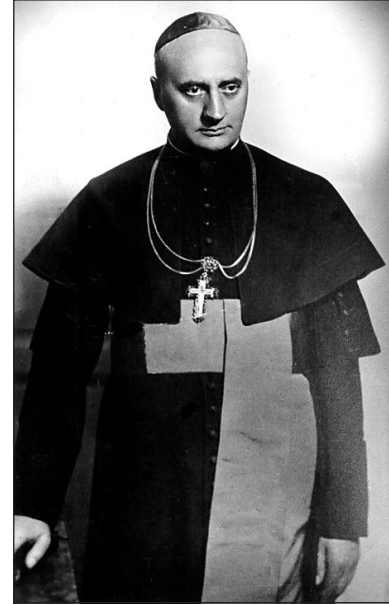
Scheffler János római éveiről (1.)

Amikor boldogemlékű püspököm, Reizer Pál 1991 februárjában Rómába küldött továbbtanulni, azonnal igent mondtam, jóllehet nem voltam előkészülve semmilyen szempontból.

Azt sem tudtam, kihez kopogjak be, ha megérkezem. Az Anima Kollégiumban kaptam egy kis padlásszobát. Én voltam a legboldogabb az egész Örök Városban! Hát még akkor, amikor nyomok után keresgélve – megtudtam, hogy Isten Szolgája, Scheffler János püspök is ebben a kis szobában lakott egy ideig római tanulmányi éve (1910–1912) alatt!

Természetesen egyre többet akartam róla megtudni. Idegenben az ember minden idegszálával az otthoni gyökereihez ragaszkodik, hogy el ne sodorja a nagy magány. Első dolgom az volt, hogy beszéltem az idősebb kedvesnővéreimmel, de persze egyikük sem emlékezett rá, hiszen azóta több nemzedékük váltotta egymást. A két portással meg sem próbálkoztam, hiszen mindkettő nagyon fiatal volt. A rektor is csak mosolygott tüsténkedésemen, hiszen éppen nyolcvan esztendő telt el János püspök „római diákoskodása” óta. Az pedig tudvalevőleg igencsak hosszú idő! Végül, miután a régi szekrények egyikében sem találtam semmilyen bevésést vagy írást tőle, feladtam. El kellett könyvelnem, hogy János püspöknek semmi tárgyi nyomát nem találtam az Örök Városban. Semmi nem maradt utána!

Lehangolt ez a felismerés. De a következő történet kapcsán egy csapásra megváltozott a véleményem. – Egy embernek két fia volt. Minél idősebb és törékenyebb lett, annál többször gyötörte a gondolat, hogy vajon jól nevelte-e gyermekeit. Vajon megtanította-e őket a világon a legfontosabbra? Magához hívatta hát őket, és ezt mondta nekik: „Látjátok, én már megőregedtem. Utolsó kívánságom az lenne hát hozzátok, hogy menjetek világgá, és hagyjatok nyomot magatok után.” Az idősebb mindjárt munkához is látott: szénanylábokat kötött kévékbe, nevének fákba véste, ágakat tört le, gödröket ásott, hogy amerre halad, útját jelelje. A fiatalabb egészen mást tett. Szóba állt az emberekkel, akikkel útja során találkozott, meghallgatta és igazságtalantól bement a falvakba, hogy velük ünnepeljen, játsszon és táncoljon. Amikor letelt a megadott idő, a fiúk hazatértek. Apjuk érdeklődéssel hallgatta végig beszámolójukat, majd rövid idő után felszedelözökdött, és útra kelt velük, hogy saját szemével győződjen meg fia nyomairól. Mire odaért az idősebbik fiú szénanylábjaihoz, azokat réges-rég elfújta a szél. A megjelölt fát már kivágták, a letört ágak helyét újak nőttek, a gödröket pedig betemetette a por és a homok. De mindennütt, ahol a fiatalabb fiú járt, gyermekek és idősek futottak eléjük, odaszaladtak hozzá, örvendtek, hogy ismét viszontlátják, és meghívták magukhoz lakomára és ünnepségre. Az utazás végén azt mondta az apa a fiainak: „Nyomokat és jeleket hagyatok magatok után. Te, idősebbik fiam, sokat vesződtél és fáradoztál, de jeleidet és nyomaidat megrágtá az idő vasfoga. Te viszont, fiatalabb fiam, nyomaidat az emberek szívében hagyta hátra. Ezek örökre megmaradnak és tovább élnek bennük.”

Scheffler János püspök

Másokban hagyott nyomaink közül különös helyet foglalnak el szavaink. Ezek még évek után is visszacsengenek azokban, akiknek mondtuk őket, és jó vagy rossz emlékeket ébresztenek bennük. Ezeket nem egyszer értékes ereklyeként őrzik azok, akikhez szóltak.

Amikor emlékeztem János püspök szavai után kezdtem kutatni, akkor pár ilyen „ereklyére” magam is rábukkantam. Ezeket nem könyvei őrizték meg, hanem azok az emberek, akiknek mon-

ta, és akiket hosszú éveken keresztül éllettettek és lelkesítettek. Egyik káplánjának, aki kevesellte új helyén a munkát, azt mondta: „Nincsenek kis és nagy dolgok, csak kis és nagy lelkek, amelyekkel őket véghezvisszük.” És ez öregkorában is lelkesen követte püspöke szavait. A másikat pedig ezekkel a szavakkal buzdította, amikor az nem akarta elfogadni – minden jel szerint állami befolyásra született – áthelyezését: „Ne vonakodj odamenni, mert ott is jó lelkek vannak, és nem azt kell nézni, hogy hol dolgozik az ember, hanem, hogy a lelkekért teszi”. Az pedig azután mindig püspöke szavai szerint cselekedett. Amikor pedig őt magát 1950. május 22-én száműzésbe vitték, a püspökség előtt összeverődött híveitől és papjaitól ezekkel a bátor szavakkal búcsúzott: „Krisztus katonái vagyunk. Teljesítenünk kell Isten akaratát.” Majd hozzáfűzte: „Ne sirjanak, az Egyház hősközé él!” És szavai jó talajba hullottak, mert a Szatmári Egyházmegye tizenkilenc bebörtönzött papja közül – példája nyomán – egyik sem vált árulóvá. Végül teológusainak ezeket a szavakat írta körösbányai száműzetéséből: „Ápoljátok szívetekben az első naptól kezdve a (Jézus iránti) legszertebb szeretetet... Ez az igazi erőforrás az élet küzdelmeihez.” És azok egy gazdag papi életet át követtek vértanú püspökük szavait... És még ki tudja, hány szó él a Szatmári és a Nagyváradai Egyházmegye hívei és papjai szívében, amely tőle származik!

Miért voltak János püspök szavai ilyen nagy hatással híveire és papjaira? Mert életpéldája – szenvedése és börtönhalála – állt mögöttük. A példa pedig a legsikeresebb tanító, noha szótlán tanít. Szent Péter apostol írja találon első levelében: „Mert erre vagytok hivatva, hiszen Krisztus is értünk szenvedett, példát adva nektek, hogy kövessétek nyomdokait” (1Pt 2,21).

Már azt hittem, hogy ennyivel kell befejeznem János püspök római esztendőinek nyomkeresését, amikor pár héttel ezelőtt (ez az írás már kész volt!) az egyik paptestvérem jelezte: egy értékes Scheffler-ereklye birtokában van. Ez azonban egy másik történet, amelyről majd a következő alkalommal írnék. Most hadd fejezzem be a nagy amerikai író, Mark Twain (1835–1910) magvas mondásával: „A helyes és a majdnem helyes szavak között ugyanannyi a különbség, mint a villám és a villanyégó között”. János püspök szavai villámként élnek tovább – bennünk és köztünk!

Tempfli Imre
stuttgarteri magyar lelkész

HÍREK – ESEMÉNYEK

Támogatás rádió keresztül

A humanitárius segítyeken túl a föld-rengés és szökőár által sújtott japán lakosságnak pszichológiai és lelki támaszra is szüksége van, ezért a keresztény rádióadók műsoraikkal is támogatják az embereket. Az amerikai „Herald Christ Jesus' Blessing” rádió számos japán nyelvű műsorával a remény üzenetét továbbítja. Egy helyi tokiói rádióban a hallgatók telefonon keresztül fejezik ki szolidaritásukat az áldozatok családjainak és a károsultaknak. A Vatikáni Rádió japán nyelvű programja a pápa és a keresztény világ szolidaritását közvetíti a szenvedőknek.

Új evangelizációs honlap

Március 25-én új evangelizációs weboldal indult Magyarországon. Előzménye az a levelezőlista volt, amelyet Horváth István Sándor, a Szombathelyi Egyházmegye papja 2004 nyarán indított. A folyamatos feliratkozásoknak köszönhetően jelenleg naponta mintegy 28 ezer személy kapja meg ilyen módon a lelki táplálékot magyar nyelven a világ minden táján.

„Olvasni, élni és hirdetni az Evangéliumot: ez életem célja” – vallja a korábbi kezdeményezését továbbfejlesztő plébános, aki az élőszóbeli ígértetés mellett ezt az eszközt is próbálja felhasználni az Evangélium terjesztésére. Az új honlap elérhetősége: www.evangelium365.hu.

Pakisztáni vértanú

Ismerjük el vértanúnak a vallásszabadság pakisztáni védelmezőjét – ezt tartalmazza a közép-keleti ország püspökének március végi konferenciáján megfogalmazott kérése, amelyet eljuttattak XVI. Benedek pápához. Shahbaz Bhat-

tit, a nemrég meggyilkolt, 42 éves pakisztáni keresztény politikus a vallási kisebbségek szövetségi minisztere volt a pakisztáni kormányban. Három álarcos gyilkolta meg Iszlámábádban, az ország fővárosában március 2-án, miután kocsi-jával elhagyta édesanyja házát. A merényletért az al-Kaida és a Pandzsábban székelő Pakisztáni Tálib Mozgalom vállalta a felelősséget.

Negyvenéves a CCEE

1971. március 25-étől működik az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE). Ez alkalomból Erdő Péter bíboros, a szervezet elnöke és két alelnöke levélben fordult az európai püspöki konferenciák vezetőihez. „A CCEE elsődleges feladata, hogy az európai emberek felé forduljon, különös tekintettel személyes, társadalmi és spirituális helyzetükre. Fontos feladat a migráció, a demográfiai mélyhullám, a család, a nevelés, az oktatás, kultúra problémáival való szembenézés, valamint az élet védelme a foganatás pillanatától kezdve a természetes halálig. Csak a szeretet és az élet kultúrája biztosíthatja a jövőt” – olvasható a levélben.

Szászfalvi államtitkár Bukarestben

Szászfalvi László egyháziügyi államtitkár március 23. és 25. között Bukarestben tárgyalt. A témák között szerepelt az egyházi ingatlanok teljes körű visszacsolgáltatásának felgyorsítása, az erdélyi magyar történelmi egyházak oktatási, kulturális és szociális szerepének további erősítése és annak a magyar kormány általi támogatása. Ioan Robu bukaresti érsektől kérte, segítse elő a csángó magyarok anyanyelvi pasztorációját, ott, ahol erre igényt tartanak. □

SZÁJRÓL SZÁJRA

Az ellopott nagymamáról

A képzelet szülte, már-már anekdotává nemesedett történetek sora olvasható a sajtóban, különösen az úgynevezett „uborkaszegény” idején. Forrásként a bevezető mondatban gyakran csak ennyi áll: egy ismerősünk barátjának barátjával történt, hogy... Ennek a bizonyítóreje mégis szinte mindenkit meggyőz a „történet” hitelessége felől. Példa erre az örök életűnek látszó spanyolországi kaland, amely így hangzik:

Az ismerős barátjának barátja családjának három nemzedékével együtt nyaralt Spanyolországban. A nyári hőség szinte elviselhetetlen volt, az autóban mindenképpen. Olyannyira, hogy az öreg nagymama halálát okozta – a hóguta másodpercek alatt végzett vele. Ott álltak egy elhagyatott vidéken, távol minden nagyobb várostól, sehohly ember, de még csak ház sem. A térdrepen megkeresték a legközelebbi várost, majd útnak indultak, hogy ott beszerezzék a halotti bizonyítványt, és eltemessék szegény nagymamát. Csakhogy a gyerekek a hátsó ülésen nem akartak a holttest mellett ülni. Addig vitatták a megoldást, míg az egyik gyerek javaslatát elfogadva, sátorlapba csavarták a halottat, és a kocsi tetején lévő csomagtartóba helyezték. Megérkezve a városba, az ismerős barátjának barátja a rendőséghez fordult, és megpróbálta elmagyarázni az egyáltalán nem egyszerű tényállást. Ő nem tudott spanyolul, a rendőrök nem tudtak németül és így a dolog húzódozott, olyannyira, hogy a felesége a gyerekekkel elment fagyaltalozni. A rendőrségi kihallgatás és a fagyaltalozás egyszerre ért véget. Elindultak tehát az autójukhoz, de a kocsi nem volt sehohly, ellopták. Nagymamástul, mindenestül. Nem is került elő soha többé. Mivel pedig a nagymama elhalálása ily módon nem volt bizo-

nyítható, az örökség – nem jelentéktelen örökség – birtokbavétele sem volt akadálytalan.

Eddig az „igaz” történet. Több variációja jelent meg az idők folyamán a sajtóban. Hol perzsaszönyegbe csavarták a nagymama holttestét, hol mahagoniládába zárták, volt, hogy egyszerűen a csomagtartóba gyömösölték. Az autót pedig az autópálya pihenőjéből, a határlomáson zajló vizsgálat idején lopták el, sőt egyszer még azt is írták, hogy míg a család egy időben kereste fel a mellékhegyiségeket, akkor történt... □

Volt olyan változat is, amelyben csak a perzsaszönyegbe csavart holttestet, és nem az egész autót vitték el. Az elhalt családtag néha nem a nagymama volt, hanem az anyós! De megtörtént! Igazán! Hiszen az ismerősünk barátjának a barátja volt az áldozat!

Merészebbnél merészebb eszmefuttatásokban adtak magyarázatot a hihetetlen egyszerű elfogadására. A legszoroságesebb az az elmélet volt, amely szerint az idős családtagtól való szabadulástos vágya is szerepet játszott benne, hogy egyesek elhiszik a hihetetlen történetet. – Egy néprajzkutató 1968-ban hatvan igaz történetet kutatott fel ellopott nagymamákról.

Hogy mindezek a fantáziatermékek egyfajta, nem a legnemesebb szórakoztatást szolgáló produktumok – erre a gondolatra nem jutott senki.

Így továbbra is „komolyan” foglalkozunk a banánszállítmányban talált óriáspókkal, a New York-i csatornarendszerben élő aligátorokkal, a mikrohullámú sütővel, amely rendőrségi radar volt.

Hogyan is volt ez az aligátorokkal? Meg a radarkészülékkel? Persze, ezt csak úgy kérdeztem...

Közreadta Ramsay Győző

NÉMET REFORMTEOLÓGUSOK ÚJABB KÖVETELÉSEI

A szokásos reformkövetelésekkel álltak elő február 4-i emlékiratukban a német nyelvterület egyes teológusai: cölibátus eltörlése, nők pappá szentelése, demokratikusabb egyházkormányzat, nyitottság az egynemű párok és az újraházasodott elváltak iránt.

Ahogy a Heti Válasz fogalmaz: „Januárban német kereszténydemokrata politikusok kérték a német püspöki kart, hogy az egyre jelentősebb paphiány miatt tegyék lehetővé házas férfiak felszentelését. Bár a püspöki karon belül is egyre erősebb a liberális szárny, hivatalosan visszautasítás volt a válasz, a Vatikán pedig még reakcióra sem méltatta a CDU-sok nyílt levelét.

A téma azonban továbbra is a napi sajtóban maradt: most 144, katolikus teológiai oktató egyetemi tanár adott ki a politikuskoknál sokkal keményebben és határozottabban fogalmazó nyilatkozatot, amelyben ráadásul már nemcsak a cölibátus eltörlését, de nők pappá szentelését, az Egyház demokratizálását, a püspökök választását és úgy egyébként a »morális szigorúság« végét követelik.

Szerintük az Egyház jelenlegi struktúrája és megkövült nézetei tehetők lehetővé a pedofilibotrányokat. A teológusprofesszorok szerint az Evangélium legfontosabb üzenete a szeretet és a szabadság, és az Egyház a maga szigorú, mozdulatlan álláspontjával, szervezetével éppen ezt a két értéket veszélyezteti.”

XVI. Benedek másnap öt új püspököt szentelt Szent Péter sírjánál. Szentbeszéde a német teológusok (és teológusnők)

követeléseire adott közvetett válaszként is felfogható – akinek füle van, hallja meg. Legalábbis nem lehet véletlen, hogy szövegét nemcsak olasz eredetiben, hanem rögtön németül is közzétették (de csak németül), noha az újonnan szenteltek között nem volt német.

Beszédében a Szentatya a püspököket szólítja meg – s korántsem csak az újonnan szenteltek. Ne higgyék, hogy a paphiány kezelése menedzszment kérdése volna. Ne legyenek olyanok, mint a nád-szál, ami úgy hajlodozik, ahogy az uralkodó korszellem szele fújja. Mély gyökerekre van inkább szükségük, azaz az egyházi hagyományra kell építeniük, mert csakis ott lehetséges a növekedés, ahol megvannak a biztos és szilárd alapok.

Végül pedig a zsinat utáni teológia egyik legfőbb hívószavát, a communitiót (közösséget) teszi helyre: nem nekünk kell kitalálnunk, mit is akart mondani ezzel a kifejezéssel az evangélista – az a legjobb, ha az Újszövetség és az apostoli hagyomány egésze alapján értelmezzük. E szerint pedig az egyházi közösség lényege nem más, mint az apostoli folytonosság révén kapcsolódni azokhoz, akik saját szemükkel látták és saját kezükkel érintették a megtestesült Istent itt, a földön.

Érszegi Márk Aurél

AZ ANTIKRISZTUS...

(Folytatás a 3. oldalról)

Örökös adósrabszolga, aki okosnak képzelet magát, miközben a zsigerei kiszolgáltattottja.

– A szocializmusban sokan azt gondolták, hogy a vallásüldözés csupán a kommunistákra jellemző, holott az Egyház, s ami még lényegesebb, magának a kereszténységnek a lejáratása már a felvilágosodás óta folyamatos. E tekintetben nincs különbség az ateista kommunisták és liberálisok között.

– Némelyek százmillióra teszik a hitük miatt meggyilkoltak számát a francia forradalom óta. Az áldozatok elsősorban keresztények. A keresztényüldözés ma is folyik világszerte – fegyverrel és gazdasági, lelki terrorral. Kodolányi János már vagy hatvan éve megírta a Zárt tárgyalást, melynek keresztény hőstét együtt ítéli el a kommunista, a fasiszta és a liberális. Tessék belegondolni, ezek a Krisztus-gyűlöletben mind egyetértnek. Néhány részletkérdésben vitatkoznak, leginkább abban, hogy melyikük legyen éppen a csúcson. Szellemileg azonosok. Jól mutatja ezt, hogy a művészetet sanyargató náci, kommunista és liberális szabványok, az úgynevezett izmusok közt semmiféle szellemi színvonalkülönbség nincs a szocreáltól a posztmodernig. A háború után a nyilas mind kommunista lett, '90 után a kommunistákból pedig kapitalista és liberális. A nyugati '68-asok, Cohn-Benditék ugyanezt az utat járták be. Az Antikrisztus ha da óriási, de veszteni fog.

– Ön Jézussal együtt vallja: „Ne szállj szembe a gonosszal!” Egyenlő ez azzal, hogy a bűnöket elkövető emberek cselekedetei fölött is szemet hunyunk, felmentjük őket?

– Minden bűnt el kell vetnünk. Az elkövetők elítélése emberileg lehetetlen, mert nem vagyunk mindenhatók, nem ismerjük az eset összes körülményeit. Ezzel együtt a társadalom kénytelen védekezni a bűnözők ellen. Módszerei nem igazán jók. Ha rajtam múlna, az elkövetőket leginkább az eredeti állapot helyreállítására, vétkük leszolgáltatására kötelezném.

– Az Úr imádsága, a Miatyánk elemzése kapcsán figyelmeztet, hogy szokunk imádkozni szeretteinkért, 1956 hőseiért, mártírjaiért, de gyilkosokért, például Batu kánért, Haynauert, vagy Kádárért soha. Lehetetlen lenne ezt megvalósítani? A szeresd ellenséged parancsát?

– Eperjes Károly rendszeresen imádkozik „Ferenc testvérért”. En is próbáltam már ilyesmit: nagyon jót tesz a léleknek, sőt az önismeretnek.

– A kereszténységgel kapcsolatban gyakran elhangzik az a vád, hogy lehetetlen betartani az előírásait, még az egyházi személyeknek is, nemhogy a világiaknak, tehát a kereszténység élettől idegen vallás. Mi erről a véleménye?

– Csibésznek, hazugnak lenni könnyűnek látszik, nehéz viszont kereszténynek lenni, ám érdemes-e egyetlen életünket semmire költeni? Sokaknak sikerült eljutni az Igazságba. Ők a szentek. Sokmilliók tömegeik láthatatlanul, a szenté avatók figyelmét föl sem keltve vonultak át az Atyához. Legtöbbjük csak édesanyja és édesapja volt. Igen sokakat személyesen ismertünk – ez igen jó érzés. Isten hatalmas föladdal tisztelt meg bennünket, mert sokra tart minket, azonban szerető és kegyelmes Urunk. Gondoljunk Péterre, hányszor és hányszor bukott el, Jézus azonban soha nem taszította ki tanítványai közül. Sőt, utolsó földi találkozásukkor, a Genézreti-tó partján ahelyett, hogy akár csak célozt volna árulására, mindössze ennyit kérdezett tőle: Péter, szeretsz engem? A mi Urunknak ennyi elég.

– Ön a világtörténelem legnagyobb eseményének nevezi, hogy a Mester, vagyis Jézus Krisztus legyőzte a halált. Ezen az emberek többsége csak elnézően, vagy gúnyosan mosolyog, mint a hit, remény, szeretet hármánán is, idejétmúlt fogalmaknak tartva ezeket az értékeket. A kisebbség szerint viszont csak ezek érvényre juttatása mentheti meg a világot...

– A világ olyan, amilyennek Isten teremtetete, s amilyenné Jézus a Megváltásban újjáalkotta. Akinek nincs jobb dolga, az vitatkozhat, de a tényeken nem változtathat: a veréből nem lesz búvár.

Bodnár Dániel

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-új hely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deuschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@free-mail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Norbert Jakab, Tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: janorth@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsoloyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Gáspár István, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, <http://magyarmisszio.info>

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Misézó helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztóvác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

HIRDETÉSEK

Kiadó Budapest-Belváros, Ferenciek terénél színvonalas, minden igényt kielégítő 2 szobás lakás, 2 v. 3 személynek, 70 EUR/nap. T.: 0033-6/43 60 95 52.

Személy- és áru fuvarozás Erdély-Németország. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól házig. T.: 0040- (0)745/48 70 56, E-mail: chiricutafistvan@citromail.hu.

Eladó Felsőnyék (Tolna megye), kedvezményes áron: Bp.-től 120 km, Siófoktól 30 km, Tamásitól (termálvíz) 25 km, csendes környezetben 3 szobás összkomfortos családi ház (120 m²), gáz- és vegyes tüzelésű kazánal, 1600 m²-es telken. Hozzá tartozik még egy 7880 m²-es belterületi ingatlan. T.: 0036-1/349 37 65 v. 0036-20/412 0274.

Magyar, középkori, megbízható hölgy, idős, kedves embereknél házvezetést, gondozást keres, többéves tapasztalattal. T.: 0036-20/58 26 256 (este).

Bükkföldön nyugodt környezetben, közel a városka mindenfajta szolgáltatási központjához szép családi ház eladó. 124 m² laktér, ugyanakkora bejárható, kiépített manzard, plusz 2000 m² telek. A ház fele modernül kiépített, másik fele minimális javításokat igényel. Ára: 95 000 R vagy ennek megfelelő forintösszeg. Közvetítő nélkül. E-mail: office@kirche-in.at

Miskolctól 60 km-re, teljesen felújított gyönyörű ház, 150 m² laktér, garázs, 13 ár telken. Vállalkozóknak, turizmusnak ideális, jó levegő, álomszerű környezet. Pesti lakással cserélhető. T.: 0036-20/34 69 108 v. 0049-(0)176/785 797 40.

Középkori, referenciával rendelkező házaspár, jó német tudással, minden jellegű munkát (bevásárlás, kerti munka, idősek ellátása, háztartásvezetés) vállal bentlakással. T.: 0040-(0)152/07 61 85 51.

München-Freisingi Főegyházmegye:

Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberförhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Padeborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Misézó helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenhoferstr. 5, D-94121 Salzweg. Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Misézó helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislinden, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Gegő István, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffl e-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Misézó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pminemeth@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagymiszei kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@piazarista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Róm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petropupa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Róm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7171, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

Magyar zarándoklat – Scheyern, Németország

A németországi magyar lelkészek aacheni határozata alapján a németországi magyarok nagy nemzeti zarándoklatára kerül sor

2011. október 8-án, szombaton,

Magyarok Nagyasszonya és nemzeti ünnepünk alkalmából, a bajorországi Scheyernben, a bencés kolostor szép bazilikájában, ahol 1180 óta nagy tiszteletnek örvend a híres „Scheyerni kereszt”, Krisztus Urunk keresztjének egy darabkájával, aztán a Szent István király és Boldog Gizella házasságára emlékeztető Király-kápolna a X. századi várkápolna, majd sekrestye helyén, és a „Fejedelmi képek”, eredetileg 1382–83-ból, jelenlegi formájában 1624–25-ből.

12.00 órakor főpapi szentmise, utána ebédszünet,

14.00-15.00-ig ünnepi megemlékezés a kolostor vendéglőjének kis színpaddal ellátott nagytermében. A műsorban lehetőséget kínálunk a németországi magyar fiatalok, cserkészek, egyházi énekkarok, népitáncgyüttesek bemutatkozására és közreműködésére. **Vendégünk lesz Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes.**

A németországi magyar zarándokkal együtt szeretettel várjuk magyar testvéreinket és barátainkat a szomszédos országokból, hazánkból, illetve az egész Kárpát-medencéből, vagy bárhonnan.

Szívélyes meghívással:

Cserháti Ferenc delegátus, a külföldi magyarok püspöke

További tájékoztató:

Magyar Katolikus Delegatura, Landwehrstraße 66, D-80336 München, Tel.: +49-89/532 82 88, Fax: +49-89/532 8245, E-mail: ung.delegat@gmx.de, illetve a helyi magyar lelkészeknél, akik híveik scheyerni zarándoklatát közvetlenül szervezik.

AZ ÖSSZEFOGÁS...

(Folytatás az 1. oldalról)

– Családi imádság, családi katekézis, az egyházközségekben családcsoporthoz létrehozása, részvétel a házaspárok felkészítésében, lobbizni a társadalom felé a család érdekében. Mindez nagyon fontos. Ugyanakkor az elsődlegesen mégis arról kell beszélni, mit kell tenni befelé. Hogyan tud a család megerősödni saját identitásában. A szentségi házasság létevel hirdeti az Evangéliumot.

– *A kifelé törtendő lobbizás szükségeséről beszélt.*

– Azért határozhatja meg egy kisebbségi lobbis, hogyan élünk és gondolkodunk, mert a többségben lévő hallgatnak. A hallgatás örvénye veszélyezteti a keresztény értékeket képviselő gondolkodást. Nem bánunk megfelelő módon a médiával, holott éppen úgy lehet a miénk is, mint azé a kisebbségé, amelyik a mi értékrendünkől idegen értékeket sugall. II. János Pál azt is kimondta, a család felelős a családért elsődlegesen.

– *A magyar kormányzat a soros elnökség lehetőségét felhasználva hívja fel a családra a figyelmet.*

– Úgy látom, Európa felfigyelt a magyar törekvésekre. Brüsszelben téma lett a magyar elnökség. A családhaté kapcsolat kiderült, sokan örülnek Európában ennek az egyértelmű állásfoglalásnak a család eszméje mellett. A lengyelek veszítik át tőlünk a soros elnökséget, remélhető, hogy ezzel egy egész év szól a családról. Látunk kell, hogy az EU-nak nincsen családpolitikája. A nyugdíjrendszer összeomlása, a munkaerőpótlás miatt kerül szóba a demográfiai válság. A család és az élet értéke elsikkad. Csak pragmatikus okok miatt kerül felszínre.

– *Többször mondta, hogy pozitív fordulatot lát.*

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betínként: 0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség 5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betínként 0,20 EUR
Nagybetűs sorok betínként 0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret 10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánásokat estenként árazunk.

Egy más utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

– Ez a hét nagy reménnyel tölt el. Azt közvetíti, az élet, a házasság és a család olyan érték, amiért össze tudunk fogni, amire együtt oda tudunk figyelni. Össze tudnak fogni a vallások, a házasság, a család kapcsán számos közös pontjuk van. Ebben a kérdésben nyitott a nem hívó is. A társadalom egyre inkább felismeri, hogy a család adja a humán tőke jelentős hányadát. Hiszem, hogy Európa ráébredt az összehangolt cselekvés szükségességére, és a család a pozitív diszkrimináció körébe kerül a már sokszor meg tapasztalt negatív diszkriminációval szemben. (...)

Trautwein Éva

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
Oberförhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@gmx.de
www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző,
Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
Oberförhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
eletuenk@gmx.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USS 60
*
ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarischsprachige Katholische Mission
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.